

komst omfattet af kildeskattelovens § 2 eller kulbrinteskatteloven. Boets udenlandske indtægter og udgifter foreslås selvsagt ikke omfattet af den danske skattepligt.

Kildeskattelovens § 2, jf. § 43, omfatter lønindkomst, anden A-indkomst, indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted eller fast sted, indkomst fra fast ejendom, udbytter, royalties og indkomst fra udøvelse af rådgivnings- eller konsulentvirksomhed for en dansk virksomhed, der hidrører her fra landet.

I praksis vil der formentlig alene blive tale om indkomst fra en fast ejendom eller et fast driftssted beliggende her i landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d eller e, samt udbytter og royalties, der imidlertid beskattes særskilt, jf. nedenfor ved bemærkningerne til §§ 55 og 56.

Indkomst, som Danmark i henhold til en indgået dobbeltbeskatningsaftale vedrørende indkomst og formue er afskåret fra at beskatte, er ikke omfattet af skattepligten og vil ikke skulle indgå ved indkomstopgørelsen eller ved skatteberegningen. Som altovervejende hovedregel vil der dog være parallellitet mellem kildeskattelovens § 2 (og kulbrinteskatteloven) på den ene side og dobbeltbeskatningsaftalerne på den anden side, da den begrænsede skattepligt efter kildeskatteloven stort set kun omfatter indkomster, som Danmark som kildeland og/eller arbejdsland kan beskatte.

Stk. 2 omhandler tilfælde, hvor afdøde var gift ved dødsfaldet, og udgør en modifikation til § 4, stk. 4. Det foreslås, at afdødes aktiver og passiver altid skal behandles som ét samlet bo. Det er altså uden betydning, om afdødes danske formue (efter danske eller udenlandske regler) består af både fuldstændigt særeje og fælleseje/skilsmissesæreje.

I *stk. 3* fastslås det, at boets skattepligt består i perioden fra dødsdagen til den dag, hvor det sidste aktiv omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d (dansk fast driftssted/fast sted), litra e (dansk fast ejendom) eller kulbrinteskatteloven udloddes. Bestemmelsen, der udgør en modifikation til § 5, stk. 1, betyder, at den faktiske udlovningsdag for boets sidste danske aktiv her træder i stedet for skæringsdagen i boopgørelsen.

Via henvisningen i § 53, stk. 2, til skattefritagelsesreglen i § 6 foreslås det, at også begrænset skattepligtige boer skal omfattes af denne. Forslaget udgør en afvigelse i forhold til de gældende regler. Efter kildeskattelovens § 19, 2. pkt., er begrænset skattepligtige boer i dag altid skattepligtige uanset størrelsen.

For begrænset skattepligtige boer foreslås dog i *stk. 4* en særregel ved anvendelsen af skattefritagelsesreglen. Ved bedømmelsen af, om boet er skattefri-

taget, indgår således alene aktiver og nettoformue omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d (fast ejendom) eller litra e (fast driftssted) eller kulbrinteskatteloven, som Danmark efter en indgået dobbeltbeskatningsaftale, som situsstat, ikke er afskåret fra at beskatte. Afdødes øvrige danske aktiver og nettoformue (f.eks. danske aktier), samt udenlandske aktiver og nettoformue indgår ikke i bedømmelsen.

Ved den nærmere bedømmelse af, om betingelserne for skattefritagelse er opfyldt, anvendes boets aktiver og nettoformue i den særlige boopgørelse, der skal indsendes efter § 57. Da den særlige boopgørelse først skal indsendes, når det sidste skattepligtige danske aktiv er udloddet, jf. § 57, stk. 1, er reglen i § 6, stk. 3, om opgørelse af visse afgrænsede dele af boet efter boets afslutning uden relevans for de begrænset skattepligtige boer.

Det følger af *stk. 5*, at udenlandske boer altid er skattepligtige, hvis den særlige boopgørelse ikke er indsendt senest to år og tre måneder efter dødsfaldet. Dette svarer tilnærmelsesvis til reglen i § 6, stk. 2, om fuldt skattepligtige boer, der behandles ved bobestyrer.

Til § 55

Bestemmelsen indeholder regler om begrænset skattepligtige boer, der efter § 6, jf. § 54, stk. 4, er fritaget for beskatning, jf. *stk. 1*. Virkningen heraf er, at der alene skal ske beskatning af den begrænset skattepligtige, nu afdøde persons indkomst i mellemprioden, samt af udlovningsmodtagere og afdødes eventuelle efterlevende ægtefælle.

Mellempriodebeskatningen sker efter *stk. 2-3* efter reglerne i kapitel 4 med de nødvendige tilpasninger, som følger af, at der er tale om en begrænset skattepligtig person.

Mellemprioden afgrænses tidsmæssigt på samme måde, hvadenten afdøde var fuldt eller begrænset skattepligtig, jf. herved § 96, stk. 3. Grundreglen i § 12, hvorefter afdødes indkomstskatte for mellemprioden som udgangspunkt anses for afgjort med betalingen af de forfaldne foreløbige skatter, gælder ligeledes for de begrænset skattepligtige, og der kan kræves afsluttende skatteansættelse efter § 13.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at der ikke kan kræves afsluttende ansættelse efter § 13 af indkomst, som efter kildeskatteloven undergives endelig beskatning af bruttobeløbet. Det drejer sig om indkomst i mellemprioden, der er undergivet bruttobeskatning efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra h (renter), § 48 B (arbejdsudleje), § 48 C (søfolk på danske skibe), § 48 D (DIS-indkomst), § 65 A (royalties) og § 65 C (udbytter) eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2 (kul-